സെന്റ് തോമസ് കോളജ് പാലാ ഓട്ടോണമസ്
അരുണാപുരം പി.ഒ., കോട്ടയം 686 574

April 2026
Vol. 2 Issue 3

പാലൈ
PALAI பாலை
ISSN No: 3049-0316

ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരി കവിതകളിലെ പ്രണയാവിഷ്കാരം

ആരതി വി. നായർ

സംഗ്രഹം

മലയാള ചലച്ചിത്ര ഗാനരചയിതാക്കളിൽ ഏറെ പ്രശസ്തി നേടിയ വ്യക്തിത്വമാണ് ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരിയുടേത്. ഗാനരചയിതാവ് എന്നതിനൊപ്പം ഷഡ്ജം, തനിച്ചല്ല എന്നീ കാവ്യസമാഹാരങ്ങളിലൂടെ എൺപതിലധികം കവിതകൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചലച്ചിത്രസന്ദർഭങ്ങളിൽ ആവർത്തിച്ചുവരുന്ന വിഷയമാണ് പ്രണയം. ചതുത്രയപരിമിതിയിൽ ഗാനങ്ങളിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്ന പ്രണയം എന്ന വികാരത്തെ കവിയെന്ന നിലയിൽ ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരി അവതരിപ്പിക്കുന്നത് എങ്ങനെ എന്നുള്ളതാണ് പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. സമ്മിശ്രഭാവങ്ങളോട് കൂടിയ പ്രണയം എന്ന വികാരത്തെ ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരി എന്ന 'കവി' നോക്കിക്കാണുന്നത് മറ്റൊരു തലത്തിലാണ്. കവിയായ ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരിയുടെ പ്രണയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഭിന്നമാകുന്നത് ഇവിടെ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: പ്രണയം, വിരഹം, പ്രകൃതി, പ്രപഞ്ചം, സ്നേഹം, നൈരാശ്യം, പ്രതീകം, ബിംബം

ജനപ്രിയ സംഗീതമായ ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങൾക്കൊപ്പം ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരി നിരവധി കവിതകളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗാനരചയിതാവ് എന്ന നിലയിൽ പ്രശസ്തനായ ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരിയുടെ കവിവ്യക്തിത്വം അധികമാരും ചർച്ച ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. ആധുനികത എന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിക്കുകയും എന്നാൽ കാവ്യപാരമ്പര്യത്തിൽ കാല്പനികതയോട് ചേർന്നുനിൽക്കുന്നതുമായ സ്വഭാവമാണ് ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരിയുടെ കവിതകൾക്കുള്ളത്. മാനുഷിക ഭാവങ്ങൾ തന്നെയാണ് കവിതയുടെയും വിഷയങ്ങൾ. സ്നേഹം, കരുണ, പ്രണയം, സൗഹൃദം, നൈരാശ്യം തുടങ്ങിയ വിവിധ ഭാവങ്ങൾ കവിതയിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഷഡ്ജം, തനിച്ചല്ല എന്നീ കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ, ആനുകാലികങ്ങൾ എന്നിവയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരിയുടെ കവിതകൾ മാതൃഭൂമി ബുക്സ് 2012-ൽ 'ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരിയുടെ കവിതകൾ' എന്ന പേരിൽ പ്രസാധനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏകദേശം എൺപത്തിയെട്ട് കവിതകളാണ് ഈ സമാഹാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

* ഗവേഷിക, മലയാളവിഭാഗം, സെന്റ് തോമസ് കോളേജ് പാലാ. Mob: 9207897021
Email: arathynair003@gmail.com

ഒരു വ്യക്തിയോടു മറ്റൊരു വ്യക്തിക്കു തോന്നുന്ന വൈകാരികമായ അടുപ്പത്തെ പ്രണയം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിന് നിരവധി മാനങ്ങളുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ ആദിമവികാരങ്ങളിൽ ഒന്നായ പ്രണയം സാഹിത്യത്തിന്റെ ആവിർഭാവംതൊട്ടേ കാവ്യാദിജനുസ്സുകളിലെ പ്രകടമായ സാന്നിധ്യം തന്നെയാണ്. ആദിമഹാകാവ്യമായ രാമായണം മുതൽ സത്യാനന്തര കാലത്തിനപ്പുറം നിൽക്കുന്ന ഏതു സാഹിത്യ ശാഖയിലും പ്രണയം എന്ന വികാരത്തിനു പ്രാധാന്യമുണ്ട്. കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ചുള്ള പുനർവായനകളും നടക്കുന്നുണ്ട്. ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരിയുടെ 'പ്രണയമെന്നാൽ', 'പ്രണയമെഴുതുക', 'പ്രണയപർവ്വം' എന്നീ കവിതകളിലൂടെ പ്രണയത്തെയും പ്രണയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യത്യസ്തവായനകളെയും അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരിയുടെ പ്രണയകവിതകളുടെ അടിസ്ഥാനസ്വഭാവം നൈരാശ്യമാണ്. എങ്കിലും പ്രണയത്തിന്റെ ആഴം മനസ്സിലാക്കുന്ന കവി പ്രണയം നൽകുന്ന തീവ്രമായ അനുഭവത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നത് മറ്റൊരു വിധമാണ്. പ്രണയാനുഭവങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്തമായ പ്രതിഫലനങ്ങളാണ് മൂന്ന് കവിതകളിലും പ്രമേയവത്ക്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'പ്രണയമെന്നാൽ' എന്ന കവിത ആരംഭിക്കുന്നത് ഈ വരികളിലാണ്.

"പ്രകാശവേഗത്തേയും തോല്പിച്ച് നിന്റെ പ്രണയം
എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് കുതിച്ചു പായുകയാണ്!"

പ്രകാശത്തെയും തോൽപ്പിച്ചു കടന്നുവരുന്ന പ്രണയം കവിയുടെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്ക് കുതിച്ചുപായുന്നു. ഒരേസമയം ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷയും ആനന്ദവുമായി ഈ വികാരം മാറുന്നതെങ്ങനെയാണ് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെയാണ് 'പ്രണയമെന്നാൽ' എന്ന കവിതയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. കവിയെ സംബന്ധിച്ച പ്രണയത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ സമ്മിശ്രഭാവങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് പൂർത്തിയാകുന്നത്. ഈ സുഖദുഃഖ മിശ്രിതമായ പ്രണയാനുഭവമാണ് 'പ്രണയമെന്നാൽ' എന്ന കവിത. നോട്ടം കൊണ്ടും സ്പർശം കൊണ്ടും അടക്കിവയ്ക്കാനാവാത്ത അശാന്തിയായും പ്രണയം അവസ്ഥാന്തരപ്പെടുന്നു. നിലാവുള്ള രാത്രികളിൽ കവിയെ നിരന്തരം അലോസരപ്പെടുത്തുന്ന ഗാന്ധർവ്വസംഗീതത്തിന്റെ ശ്രുതിയായി പ്രണയം പരിവർത്തനപ്പെടുന്നു. പുഴയിലേയ്ക്ക് പൊടുന്നനെ വലിച്ചെറിഞ്ഞ മഴയായും ശലഭച്ചിറകിൽ പറ്റിപിടിച്ച പരാഗരേണുക്കളെപ്പോലെയും പ്രണയമനുഭവപ്പെടുന്നു. കിഷോരി അമോങ്കറും മല്ലികാർജ്ജുൻ മൻസൂറും ഹൃദയമുടച്ചു പാടുമ്പോഴും പ്രണയത്തെയും പ്രണയിനിയെയും കവി തന്റെ ഓർമ്മകൾക്കൊപ്പം കൂട്ടുന്നു.

"ഹൃദയത്തിന്റെ ചന്ദ്രദളങ്ങളിൽ വീഴുന്ന
അമ്ലത്തുള്ളിയാണ് പ്രണയം.
നെഞ്ചുപൊള്ളിക്കുന്ന രക്തചന്ദനമാണ് പ്രണയം
വിശാലമായ നീലസമുദ്രത്തിൽ വേലിയേറ്റം കാത്തുകിടക്കുന്ന
ഒരു പാവം വെള്ളത്തുള്ളിയാണ് പ്രണയം»

പ്രണയത്തിന്റെ ആഴവും ആർദ്രതയും അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനൊപ്പം അടക്കിപ്പിടിച്ച പ്രണയപരിഭവം നിശ്ശബ്ദതയുടെയും വേദനയുടെയും അടയാളങ്ങളായി മാറുന്നതെങ്ങനെയെന്നുകൂടി കവി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ ആഴത്തിലുള്ള അനുഭവങ്ങൾ അവശേഷിപ്പിച്ചാണ് പ്രണയം കടന്നുപോകുന്നത്. ഉറക്കം നഷ്ടപ്പെട്ട രാത്രികളിൽ ഏകാന്തയിൽ കൂട്ടിനായെത്തുന്നത് പ്രണയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മധുരസ്മരണകളാണ്. പ്രകാശമായും, ജാലകചന്ദ്രനായും, പൊടുന്നനെ പെയ്യുന്ന മഴയായും, ശരത്കാലമായും, ശലഭത്തിൽ പറ്റിച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന പരാഗരേണുക്കളായും പ്രണയകാലഓർമ്മകൾ കവിമനസ്സിലേയ്ക്ക് ഓടിയെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ സമൃദ്ധമായ പ്രകൃതിബിംബങ്ങളിലൂടെ വികാരങ്ങളെ പുനരാവിഷ്കരിക്കുകയാണ് ഗിരീഷ് എന്ന കവി. കവിതയുടെ അവസാന വരികളിൽ അമ്ലത്തുള്ളിയോടാണ് പ്രണയത്തെ ഉപമിക്കുന്നത്. കവിയുടെ സങ്കല്പത്തിൽ ഹൃദയം ചന്ദ്രദലങ്ങളാണ്. ആ ദലങ്ങളെ എരിച്ചടക്കാനുള്ള ശേഷി പ്രണയത്തിനുണ്ട്. മറ്റൊരു കല്പന സമുദ്രത്തോടാണ്. വിശാലമായ നീല സമുദ്രത്തിന്റെ അതിരും കരയും തിരിച്ചറിയുക പ്രയാസമാണ്. അതുപോലെതന്നെയാണ് കവി മനസ്സിലെ പ്രണയവും. നെഞ്ചുപൊളിക്കുകയും ഒപ്പം കുളിർമ പകരുകയും ചെയ്യുന്ന രക്തചന്ദനമായും പ്രണയം മാറുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ഈ കവിത എന്നു പ്രണയമെന്ന വികാരത്തിന്റെ തീവ്രാനുഭവമാണ്. പ്രകൃതിയിലെ മനോഹരമായ ദൃശ്യബിംബങ്ങളിലൂടെ ആ അനുഭവത്തെ കവി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അനുഭവപരമ്പരകളിലൂടെ ജീവിതം കടന്നുപോകുമ്പോഴും ആത്മാവിനോടു ചേർന്നുനിൽക്കുന്നത് പ്രണയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അനുഭൂതികൾ തന്നെയാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെ ഉന്മാദം നിറഞ്ഞ കാലഘട്ടത്തെ കാല്പനികാംശങ്ങളോട് ചേർത്തുനിർത്തി വായിക്കുകയാണ് ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരി. ജീവിതത്തെ ചിന്തിപ്പിച്ചതും അലോസരപ്പെടുത്തിയതുമൊക്കെ പ്രണയകാലാനുഭവങ്ങൾ തന്നെയാണെ സത്യത്തെ

 ISSN No: 3049-0316

'പ്രണയമെന്നാൽ' എന്ന കവിത അനാവരണം ചെയ്യുന്നു. പ്രണയത്തിന്റെ മറ്റൊരു തലത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരമാണ് 'പ്രണയമെഴുതുക' എന്ന കവിതയിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള വൈകാരികമായ അടുപ്പമെന്നതിനെക്കാൾ സാർവ്വലൗകികമായ മാനം പ്രണയത്തിന് നൽകുകയാണ് ഈ കവിത.

"പ്രണയമെഴുതുക വിരലിന്റെ തുവലാൽ
കരളിന്റെ ഭിത്തിമേൽ കറകലരുമന്തരാത്മാവിന്റെ പാറമേൽ"

എന്ന് ആരംഭിക്കുന്ന കവിതയുടെ ആദ്യഭാഗത്തുതന്നെ പ്രണയത്തെ കുറിക്കുന്ന കവിയുടെ മറ്റൊരു ദർശനം കണ്ടെത്താം. തുവലിന്റെ നനത്ത സ്പർശം കൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ അന്തരാത്മാവിൽ പ്രണയം എഴുതുവാൻ കവി ആഹ്വാനംചെയ്യുന്നു. ജന്മബന്ധങ്ങളിലേക്കും രതിയിലേയ്ക്കും ഈ പ്രണയം പടർത്തുക എന്ന ആവശ്യമാണ് കവിക്കുള്ളത്. മനുഷ്യനുണ്ടാവുന്ന ഒറ്റപ്പെടലിനും വേദനയ്ക്കുമുള്ള ഒറ്റമൂലി സർവചരാചരങ്ങളോളം ഉള്ള ഈ സ്നേഹമാണ്. അതിനു അതിരില്ല.

"ഏകാന്തയാമങ്ങളിറ്റുവീഴുന്നൊരീ-
യവസാനരാവിന്റെയാകാശനാഭിയിൽ
ധ്യാനിച്ചു നില്ക്കും നിലാവിന്റെ നെറ്റിമേൽ
നാദം വിതുമ്പുന്ന നഗ്നസാരംഗിയിൽ
കനിവാർന്നു നിൽക്കുന്ന കടലാവുമോർമ്മയിൽ
കല്പ്പാന്തമേഘം പിളർക്കുന്ന മിന്നലിൽ..!"

ഭൂമിയിൽ മാത്രമല്ല പ്രപഞ്ചമൊട്ടാകെ പ്രണയത്തിന്റെ സൗരഭ്യം നിറഞ്ഞുനിൽക്കണമെന്നതാണ് കവിമതം. വിരഹമാണെങ്കിലും, സന്താപമാണെങ്കിലും ഓർമ്മയിലാണെങ്കിലും ഏകാന്തതയിലാണെങ്കിലും സ്നേഹം ഉൾക്കൊണ്ട് മുന്നോട്ടുപോവുക എന്നതാണ് കവി ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അനശ്വരമായ പ്രണയംകൊണ്ട് ലോകത്തെ മാറ്റിയെടുക്കാവുന്ന പ്രത്യാശയാണ് കവിതയിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കവിതയിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന പ്രണയത്തിനു മറ്റൊരു മാനം ലഭിക്കുന്നു. കേവലകാമനകൾക്ക് മാത്രം അടിമപ്പെടുന്ന വികാരത്തെക്കാൾ ഉപരി സാർവലൗകികമായിട്ടുള്ള സ്നേഹത്തിലേക്കു തന്റെ ആശയത്തെ ഉയർത്തുകയാണ് ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരി. പ്രകൃതിയിൽ മുഴുവൻ പ്രേമം എന്നുള്ള പ്രത്യാശയാണ് പ്രസ്തുത കവിതയിൽ ഉള്ളത്. ഉള്ളൂരിന്റെ പ്രേമസംഗീതംപോലെ സകല ജീവജാലങ്ങളിലേക്കും ലോകത്തിന്റെ എല്ലായിടങ്ങളിലേക്കും, പ്രപഞ്ചത്തിൽ മുഴുവനും പ്രണയംപടരുമെന്ന പ്രതീക്ഷയാണ് ഈ കവിതയിലുള്ളത്. പ്രണയം എന്ന വികാരത്തിന്റെ മറ്റൊരു വശം പ്രണയമെഴുതുക എന്ന കവിതയിലൂടെ ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരി സഹൃദയരിൽ എത്തിക്കുന്നു. മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഉടലെടുക്കുന്ന വിദ്വേഷങ്ങൾക്കിടയിൽ അതിനെ ലഘൂകരിക്കുവാൻ സർവ്വചരാചരങ്ങളെയും സ്നേഹത്തോടെ സ്വീകരിക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന കവി മനസ്സാണ് ഈ കവിതയിലുള്ളത്. മനുഷ്യനെ സുഖപ്പെടുത്താൻ നിത്യപ്രേമം അല്ലെങ്കിൽ സർവ്വലോകത്തോടുമുള്ള പ്രണയം സഹായമാകുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് ഈ കവിതയിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

'പ്രണയപർവ്വം' എന്ന കവിതയിൽ പ്രേമത്തോടുള്ള സമീപനം വ്യത്യസ്തമാണ്. പ്രണയത്തിന്റെ ആഴത്തെക്കുറിക്കുന്ന മറ്റൊരു കവിതയാണിത്. പ്രണയമെന്നാൽ എന്ന കവിതയിൽ പ്രണയാനുഭവങ്ങളുടെ തീവ്രമായ അനുഭൂതികളെ ആവിഷ്കരിക്കുമ്പോൾ പ്രണയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കവിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളാണ് ഈ കവിതയിലെ പ്രമേയം. ഓർമ്മകളിലൂടെ നടത്തുന്ന പ്രണയസഞ്ചാരമാണ് കാവ്യവിഷയമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അനുരാഗികൾ തമ്മിലുള്ള അഗാധമായ വികാരത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കാതെ പ്രണയം അനുഭവമായി മാറുന്നതെങ്ങനെയെന്നതാണ് കവിതയിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

"മഷി കലങ്ങുന്നൊരെൻ മനസ്സിൽ വരച്ചിട്ട
മതിവിഭ്രമം പോലെ പ്രണയം"

എന്നാണ് പ്രസ്തുത കവിത ആരംഭിക്കുന്നത്. തുടർന്നുള്ള വരികളിൽ പ്രണയത്തിന് വ്യത്യസ്ത ഭാവങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നു.

ഓർമ്മക്കിടക്കമേൽ വന്നിരുന്നോരോന്ന - കൊഞ്ചി കുഴഞ്ഞാടും പ്രണയം
നഖരമുന കോറിത്തിണർപ്പിച്ച നോവിന്റെ
സിരകളിൽത്തീയിടുംപ്രണയം !

കവി പ്രണയത്തെ ആവിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ വിരുദ്ധബിംബങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് പ്രത്യേകത. ഒരേ സമയം വെള്ളിലത്താളിപോലെ ഉള്ളം കുളിർപ്പിക്കുവാനും പൊള്ളിക്കുവാനും പ്രണയത്തിനു കഴിയുന്നുണ്ട്. നരകത്തിലേക്ക് നാട്ടുവട്ടം വീശി ചൂട്ടുമായി പോകുന്ന പ്രണയം മറ്റൊരർത്ഥത്തെയാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. നരകത്തിലെ അന്ധതയെ മാറ്റുവാൻ പ്രകാശമയമായ പ്രണയത്തിനു കഴിയുന്നു. ജീവിതത്തിലെ അനുഭവങ്ങളോടും സന്ദർഭങ്ങളും ചേർത്തുനിർത്തി വേണം ഈ ഉപമയെ വായിക്കുവാൻ. ഒരേ സമയം കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞാടി ഓർമ്മകളിലേക്ക് കടന്നെത്തുവാനും തീരാദുഃഖങ്ങളിൽ ആഴ്ന്നിറങ്ങുന്ന മനസ്സുകളിൽ വീണ്ടും തീ കോരി ഇടുവാനും പ്രണയത്തിന് കഴിവുണ്ട്. കടലിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ നിന്നും വീണ്ടും ആഴങ്ങളിലേക്കുളിയിടുന്ന ഒന്നായി പ്രണയം മാറുന്നു. പ്രണയത്തെ വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകളിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന കവി അതിന്റെ അഗാധത മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിരുദ്ധബിംബങ്ങളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി എന്നുള്ളതാണ് ശ്രദ്ധാർഹം

പ്രണയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മൂന്ന് വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകളാണ് ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരിയുടെ മൂന്ന് കവിതകളിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. ചലച്ചിത്ര ഗാനസന്ദർഭങ്ങളിൽ പരിമിതമാക്കപ്പെടുന്ന ഇത്തരം വികാരങ്ങളെ കുറെക്കൂടി മിഴിവുറ്റതാക്കി മാറ്റുവാൻ കവിതയ്ക്ക് കഴിയുന്നുവെന്നതാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട ഘടകം. തീവ്രതയോടെയും അനുഭവങ്ങളുടെ പിൻബലത്തോടെയും കവിതയിലൂടെ ആശയങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അതിനു കുറെകൂടി പ്രസക്തിയുണ്ടാവുന്നു. കവിവ്യക്തിത്വത്തിന് നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെയില്ല. തന്നിലെ വികാരങ്ങളെ ബഹിർഗമിപ്പിക്കുവാനുള്ള അനന്തസാധ്യതകൾ കാവ്യമാർഗം തുറന്നുവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സാധ്യതകളെല്ലാം ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരി എന്ന കവി തന്റെ കവിതകളിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രണയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ വ്യത്യസ്തമാകുന്നു.

ഗാനസന്ദർഭങ്ങളിൽ കാമുകീ-കാമുകന്മാരുടെ മനോവിചാരങ്ങളെ ആവിഷ്ക്കരിക്കുക എന്നതാണ് ഗാനരചയിതാക്കളെ സംബന്ധിച്ച പരിമിതി. എന്നാൽ അതിലുപരിയായ സ്വാതന്ത്ര്യം കവിതയെഴുത്തിൽ ലഭിക്കും. ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയുള്ള പ്രണയാവിഷ്കാരമാണ് 'പ്രണയമെന്നാൽ', 'പ്രണയമെഴുതുക', 'പ്രണയപർവ്വം' എന്നീ കവിതകളിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുന്നത്. പ്രണയത്തെ വികാരം എന്നതിലുപരി അനുഭവങ്ങളാക്കി മാറ്റുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് ഈ കവിതകളിലുടനീളം അദ്ദേഹം നടത്തിയിരിക്കുന്നത് ബിംബങ്ങളുടെ സമർത്ഥമായ ഉപയോഗംകൊണ്ട് ആ കല്പനകളെല്ലാം തന്നെ സമ്പുഷ്ടമാകുന്നു. പ്രണയത്തെ തെളിച്ചത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതാണ് ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരിയിലെ കവി വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വിജയം.

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

ഗിരീഷ്പുത്തഞ്ചേരി, ഗിരീഷ് പുത്തഞ്ചേരിയുടെ കവിതകൾ, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്. 2012.